

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 27 maj 2004

Nr 416—421

INNEHÅLL

Nr		Sidan
416	Lag om ändring av lagen om försäkringsbolag	1209
417	Lag om ändring av lagen om försäkringsföreningar	1217
418	Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	1221
419	Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	1224
420	Republikens presidents förordning om gränsbevakningsväsendets uppgifter i landskapet Åland	1227
421	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om vaccinationer samt om screening av smittsamma sjukdomar under graviditet	1229

Nr 416

Lag

om ändring av lagen om försäkringsbolag

Given i Helsingfors den 19 maj 2004

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 2 kap. 5 §, 10 kap. 7 § 1 mom., 11 kap., 12 kap. 2 § 4 mom., 14 kap. 5 b § samt 18 kap. 10 a § 2 mom., av dessa lagrum 2 kap. 5 § sådan den lyder i lag 318/1989, 752/1993, 611/1997, 1205/1998 och 484/2001, 10 kap. 7 § 1 mom. och 12 kap. 2 § 4 mom. sådana de lyder i nämnda lag 611/1997, 11 kap. sådant det lyder jämte ändringar, 14 kap. 5 b § sådan den lyder i lag 389/1995 samt 18 kap. 10 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 949/2000, som följer:

2 kap.

Försäkringsbolags bildande

5 §

Koncession skall beviljas om det på grundval av erhållen utredning om den tilltänkta försäkringsrörelsen och de delägare i försäkringsbolaget som avses i 2 § 4 mom. i detta kapitel kan anses att försäkringsbolaget i sin verksamhet följer sunda och försiktiga affärsprinciper, om försäkringsbolagets ledning

uppfyller de krav som ställs på den i 7 kap. 3 § 2 mom. och om försäkringsbolagets aktiekapital eller garantikapital och grundfond sammanlagt (*grundkapital*) uppgår till minst följande belopp:

1) vid bedrivande av livförsäkringsrörelse och till skadeförsäkringsklasserna 10—16 hörande försäkringsrörelse 3 000 000 euro, samt

2) vid bedrivande av annan försäkringsrörelse 2 000 000 euro.

Bestämmelser om koncession för försäk-

RP 161/2003
EkUB 6/2004
RSv 36/2004

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG (32002L0083); EGT nr L 345, 19.12.2002, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/13/EG (32002L0013); EGT nr L 077, 20.3.2002, s. 17

ringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring finns i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997).

De i euro angivna beloppen i denna paragraf kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ändras så att de motsvarar utvecklingen av den allmänna prisnivån. Vad som i denna paragraf bestäms om beviljande av koncession gäller på motsvarande sätt utvidgning av koncession.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

7 §

Av försäkringstagardelägarna i ett sådant ömsesidigt skadeförsäkringsbolag där de enligt bolagsordningen ansvarar för bolagets förpliktelser skall utan dröjsmål uttaxeras tilläggsavgift, om bolaget på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak har ett verksamhetskapital som underskrider det garantibelopp som avses i 11 kap. 8 §, om bolagets eget kapital inte uppfyller minimikravet enligt 11 kap. 11 § eller om de tillgångar som ett bolag i likvidation eller konkurs har inte förslår till betalning av skulderna. Tilläggsavgiften skall vara minst så stor som fordras för uppnående av dessa syften och högst så stor som föreskrivs i 3 kap. 1 §.

11 kap.

Verksamhetskapital

1 §

Med ett försäkringsbolags verksamhetskapital avses det belopp med vilket bolagets tillgångar anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, enligt vad som bestäms i 2—5 § i detta kapitel och i 14 kap. 5 b § 5 och 6 mom.

2 §

Till ett försäkringsbolags verksamhetskapital hänförs

1) med de begränsningar som bestäms i 4 §

det betalda aktiekapitalet eller den betalda grundfonden och garantikapitalet,

2) med de begränsningar som bestäms i 4 § på ansökan av bolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke, när 25 procent av aktiekapitalet eller summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats, hälften av det obetalda aktiekapitalet eller av summan av grundfonden och garantikapitalet,

3) fonderna av bundet och fritt eget kapital,

4) räkenskapsperiodens vinst och vinst från tidigare räkenskapsperioder,

5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. bokföringslagen samt de frivilliga reserver som avses i 5 kap. 15 § i samma lag,

6) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om skillnaden är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

7) på ansökan av bolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke på de villkor som bestäms i 3 § och med de begränsningar som bestäms i 4 § det till fullo betalda kapitalet av ett av bolaget för minst fem år eller med minst fem års uppsägningstid upptaget kapitallån,

8) med de begränsningar som bestäms i 4 § den tilläggsavgift enligt 10 kap. 7 § 1 mom. som ett verksamt ömsesidigt skadeförsäkringsbolag kan uttaxera för räkenskapsperioden i fråga; av tilläggsavgiften kan dock beaktas högst hälften av skillnaden mellan de högsta möjliga avgifterna och de uppburna avgifterna,

9) på ansökan av ett livförsäkringsbolag och med Försäkringsinspektionens samtycke, med de begränsningar som bestäms i 4 §, fram till den 31 december 2009 högst 50 procent av bolagets framtida överskott som har beräknats på ett sätt som inspektionen godkänner,

10) på ansökan av ett livförsäkringsbolag och med Försäkringsinspektionens samtycke det belopp av anskaffningsutgifterna för försäkringar som är möjligt enligt de kostnadsbelastningsgrunder som bolaget iakttar, beräknade på ett sätt som Försäkringsinspektionen godkänner, till den del utgifterna inte har avdragits från premieansvaret eller aktiverats bland aktiva i balansräkningen,

11) på ansökan av bolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som är jämförbara med de ovan angivna.

3 §

För att ett sådant kapitallån som avses i 2 § 7 punkten skall kunna hänföras till verksamhetskapitalet, skall det utöver de villkor som ingår i de bestämmelser som nämns i 1 kap. 4 § 2 mom. uppfylla följande villkor:

1) förutom när försäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs får lånekapitalet återbetalas, om bolaget efter att kapitalet har återbetalats uppfyller de solvenskrav som bestäms i detta kapitel,

2) låneavtalet får inte innehålla bestämmelser om att skulden skall betalas tillbaka före den avtalade förfallodagen i andra situationer än när försäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs,

3) låneavtalet kan ändras endast på försäkringsbolagets ansökan och med Försäkringsinspektionens tillstånd.

4 §

Till ett försäkringsbolags verksamhetskapital får följande poster hänföras sammanlagt högst till ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalets minimibelopp:

1) sådana kapitallån som avses i 2 § 7 punkten,

2) i 2 § 1 och 2 punkten avsedda sådana i 3 kap. 1 b § lagen om aktiebolag avsedda preferensaktier i fråga om vilka rätten till andelslös gottgörelse uppkommer per räkenskapsperiod, och för sådana räkenskapsperioders del när bolagets bokslut inte uppvisar såsom vinst utdelningsbara medel överförs till utbetalning efter fastställandet av följande bokslut som visar såsom vinst utdelningsbara medel (*kumulativa preferensaktier*).

Av ett sådant obetalt belopp som avses i 2 § 2 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalets minimibelopp.

Av en sådan tilläggsavgift som avses i 2 § 8 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalets minimibelopp.

Av ett sådant överskott som avses i 2 § 9 punkten får till ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital hänföras högst ett belopp som motsvarar 25 procent av verksamhetskapitalets minimibelopp.

Av de i 1 mom. angivna posterna får sådana kapitallån enligt 1 punkten som upptagits för viss tid och sådana kumulativa preferensaktier enligt 2 punkten som omfattas av den inlösningsföreskrift som avses i 6 kap. 9 § lagen om aktiebolag, till verksamhetskapitalet hänföras sammanlagt högst ett belopp som motsvarar 25 procent av verksamhetskapitalets minimibelopp. Det belopp av kapitallånen som hänförs till verksamhetskapitalet minskas jämnt för varje påbörjat år, om den återstående lånetiden är kortare än fem år.

5 §

Från verksamhetskapitalet skall följande poster avdras:

1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och gängse värden i balansräkningen, om skillnaden är positiv,

3) den del av bolagets fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst,

4) den andel av anskaffningsutgifterna för försäkringar som inte upptagits som kostnad i resultaträkningen till den del som den överskrider det belopp som bolagets kostnadsbelastningsgrunder tillåter,

5) den andel av anskaffningsutgifterna för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

6) om vid beräkning av bolagets ersättningsansvar diskontering tillämpas i fråga om skadeförsäkringsrörelse, skillnaden mellan det odiskonterade ersättningsansvaret och det diskonterade ersättningsansvaret för andra ansvar är pensionsansvar samt för skadeförsäkringsklasserna 1 och 2,

7) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik,

8) panter och inteckningar som ställts för främmande förbindelser,

9) antalet egna aktier eller garantiandelar som ägs direkt av försäkringsbolaget,

10) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka försäkringsbolaget.

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om vilka poster som enligt 2—5 § skall hänföras till eller avdras från verksamhetskapitalet.

6 §

Av ett försäkringsbolags verksamhetskapital skall ett belopp som motsvarar det garantibelopp som anges i 8 och 10 § bestå av de poster som avses i 2 § 1 och 3—7 punkten, med avdrag för de poster som avses i 5 §.

7 §

Minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital är det större av de två belopp som uträknats enligt 2—4 mom. och 5—7 mom.

Bolagets premieinkomst under den senaste räkenskapsperioden delas i två delar av vilka den första uppgår till högst 50 000 000 euro och den andra omfattar den överstigande delen varefter 18 procent av den första delen och 16 procent av den senare delen räknas samman. Resultatet av sammanräkningen multipliceras med ett relationstal som erhålls när bolagets egen andel av ersättningskostnaden för de tre senaste räkenskapsperioderna jämförs med motsvarande ersättningskostnad före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

I den ovan i 2 mom. angivna uträkningen höjs premieinkomsten i försäkringsklasserna 11, 12 och 13 med 50 procent. Vid behov kan statistiska metoder tillämpas för att omfördela premieinkomsten till dessa klasser.

Om bolagets premieintäkt under den senaste räkenskapsperioden är större än premieinkomsten, används premieintäkten i stället för premieinkomsten i den i 2 och 3 mom. angivna uträkningen.

Medelvärdet av bolagets ersättningskostnader under de tre senaste räkenskapsperioderna delas i två delar av vilka den första uppgår till högst 35 000 000 euro och den andra omfattar den överstigande delen varefter 26 procent av den första delen och 23 procent av den senare delen räknas samman. Resultatet av sammanräkningen multipliceras

med ett relationstal som erhålls när bolagets egen andel av ersättningskostnaden för de tre senaste räkenskapsperioderna jämförs med motsvarande ersättningskostnad före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

Om försäkringarna huvudsakligen består av kredit-, storm-, hagel- eller frostförsäkringar, skall den i 5 mom. nämnda genomsnittliga ersättningskostnaden beräknas för de sju senaste räkenskapsperioderna.

I den ovan i 5 mom. angivna uträkningen höjs premieinkomsten i försäkringsklasserna 11, 12 och 13 med 50 procent. Vid behov kan statistiska metoder tillämpas för att omfördela premieinkomsten till dessa klasser.

Om återförsäkringsavtalens natur eller art har förändrats väsentligt sedan den närmast föregående räkenskapsperioden eller om återförsäkringsavtalen inte innebär faktisk risköverföring eller den är obetydlig, kan Försäkringsinspektionen kräva att det i de uträkningar som anges i 2 och 5 mom. används ett högre relationstal än det som erhålls när bolagets egen andel av ersättningskostnaden för de tre senaste räkenskapsperioderna jämförs med motsvarande ersättningskostnad före avdrag av återförsäkrarnas andel.

Om verksamhetskapitalets minimibelopp beräknat enligt 2—7 mom. dock är mindre än minimibeloppet för det föregående årets verksamhetskapital, skall verksamhetskapitalets minimibelopp vara minst minimibeloppet för det föregående årets verksamhetskapital multiplicerat med ett relationstal som erhålls när det egna ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens slut divideras med det egna ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens början. Detta relationstal får dock inte vara större än 1.

Ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital skall alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som avses i 8 § 2 mom.

8 §

Ett skadeförsäkringsbolags garantibelopp utgörs av en tredjedel av det i 7 § föreskrivna minimibeloppet av verksamhetskapitalet.

Minimigarantibeloppet är

1) 3 000 000 euro, om någon av de försäkrade riskerna hör till skadeförsäkringsklasserna 10—15 eller den mottagna återför-

säkringens andel av bolagets totala premieinkomst eller totala ansvarsskuld överstiger tio procent,

2) 2 000 000 euro i övriga fall.

9 §

Den andel som skall hänföras till minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital skall i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 1 och 2, med undantag av sådana tilläggsförsäkringar som avses i livförsäkringsklass 1 c, bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2 och 3 mom.

Uträknas 4 procent av summan av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden. Det sålunda erhållna resultatet multipliceras med ett relationstal som erhålls när summan av bolagets egen andel av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande summa före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,85.

Uträknas 0,3 procent av risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden av de försäkringar vilkas risksumma är större än noll. I fråga om dödsfallsförsäkring som tecknats för högst tre år är andelen i stället för 0,3 procent dock 0,1 procent och, i fråga om försäkring som tagits för flera än tre men för högst fem år är andelen 0,15 procent. Det sålunda erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som erhålls när den egna andelen av risksumman av ifrågavarande försäkringar för den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande risksumma före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

Den andel som skall hänföras till minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital skall i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 3 bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 5—8 mom.

Uträknas 4 procent av summan av premieansvaret för sådana försäkringar och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående

räkenskapsperioden för vilka försäkringsbolaget bär placeringsrisken. Det sålunda erhållna resultatet multipliceras med ett relationstal som erhålls när summan av bolagets egen andel av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande summa före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,85.

Uträknas 1 procent av summan av premieansvaret för sådana försäkringar och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden, för vilka försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken, och där försäkringsbolaget inte inom fem år har rätt att ändra belastningarna avsedda att täcka administrationskostnaderna. Det sålunda erhållna resultatet multipliceras med ett relationstal som erhålls när summan av bolagets egen andel av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande summa före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,85.

Uträknas 0,3 procent av risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden av de försäkringar vilkas risksumma är större än noll. Det sålunda erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som erhålls när bolagets egen andel av risksumman av ifrågavarande försäkringar för den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande risksumma före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

Uträknas 25 procent av administrationskostnaderna för den närmast föregående räkenskapsperioden för sådana försäkringar för vilka försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken och försäkringsbolaget inom fem år har rätt att ändra belastningarna avsedda att täcka administrationskostnaderna.

Den andel som skall hänföras till minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital skall i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 6 bestämmas genom uträkning av 4 procent av premieansvaret för sådana försäkringar vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden

för vilka försäkringsbolaget bär placeringsrisken. Det sålunda erhållna resultatet multipliceras med ett relationstal som erhålls när summan av bolagets egen andel av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande summa före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,85. I fråga om sådana försäkringar för vilka försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken tillämpas bestämmelserna om livförsäkringsklass 3 i enlighet med 4 mom. i denna paragraf.

I fråga om tilläggsförsäkringar som avses i livförsäkringsklass 1 c, försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring bestäms den andel som skall hänföras till minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital på samma sätt som det i 7 § föreskrivna minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital.

Om återförsäkringsavtalens natur eller art har förändrats väsentligt sedan den närmast föregående räkenskapsperioden eller om återförsäkringsavtalen inte innebär faktisk risköverföring eller den är obetydlig, kan Försäkringsinspektionen kräva att det i de uträkningar som anges i 2, 5, 6 eller 9 mom. används ett högre relationstal än det som erhålls när bolagets egen andel av summan av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande summa före avdrag av återförsäkrarnas andel. På motsvarande sätt kan Försäkringsinspektionen kräva att ett större relationstal används vid de uträkningar som avses i 3 och 7 mom. än det relationstal som erhålls när bolagets egen andel av risksumman jämförs med motsvarande risksumma före avdrag av återförsäkrarnas andel.

Ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital skall alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som avses i 10 § 2 mom.

10 §

Ett livförsäkringsbolags garantibelopp utgörs av en tredjedel av det i 9 § föreskrivna minimibeloppet av verksamhetskapitalet.

Minimigarantibeloppet är 3 000 000 euro.

11 §

Ett försäkringsbolags eget kapital skall utgöra minst hälften av försäkringsbolagets garantibelopp enligt 8 och 10 §. Vid tillämpningen av denna paragraf skall kapitallån som upptagits av försäkringsbolaget jämföras med eget kapital.

12 §

Vid en tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer skall försäkringsbolaget till inspektionen överlämna en uträkning över att kraven som gäller verksamhetskapitalet har uppfyllts. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur denna uträkning skall göras.

13 §

Ett försäkringsbolags verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på bolagets solvens skall ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om ett bolags verksamhetskapital och andra faktorer som påverkar solvensen i syfte att tillgodose kraven i 1 mom. samt om de åtgärder som bolaget skall vidta om det inte uppfyller kraven i förordningen.

14 §

De i euro angivna beloppen i detta kapitel kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet justeras enligt förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor (Eurostat). Det justerade beloppet avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

12 kap.

Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar

2 §

— — — — —
Sådan vinstutdelning som avses i 1 mom. samt i 2 b § 2 mom. är förbjuden, om

försäkringsbolagets eget kapital understiger minimibeloppet enligt 11 kap. 11 §. Med eget kapital jämföras härvid inte av försäkringsbolaget upptaget kapitallån.

14 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag

5 b §

Ett skadeförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet enligt 11 kap. 7 § eller ett livförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet enligt 11 kap. 9 § skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning för bolaget.

Ett skadeförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider det garantibelopp som anges i 11 kap. 8 § och ett livförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider det garantibelopp som anges i 11 kap. 10 § samt ett försäkringsbolag vars eget kapital inte uppfyller minimikravet i 11 kap. 11 § skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för kortfristig finansiering.

Om Försäkringsinspektionen annars anser att ett försäkringsbolags försäkringstagares eller försäkrades förmåner hotas, kan inspektionen kräva att bolaget till inspektionen för godkännande överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning för bolaget.

Som en del av den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 1 och 3 mom. kan Försäkringsinspektionen höja kravet i fråga om minimibeloppet av ett försäkringsbolags verksamhetskapital för att säkerställa att försäkringsbolaget i framtiden kan uppfylla kraven som gäller verksamhetskapitalet.

Försäkringsinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 11 kap. 2 § nedskrivs i den uträkning som avses i 11 kap. 12 §, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Försäkringsinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda ett försäkringsbolag att hänföra de poster som avses i 11 kap. 2 § 6 och 8 punkten till bolagets verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf skall innehålla.

18 kap.

Särskilda stadganden

10 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 1 kap. 3 § 3 mom., 4 § 1 och 6 mom. samt 4 a § 1 och 3 mom., 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1 och 4—6 mom. samt 2 a och 5 a §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 1 § 2 mom., 2 § 4 mom., 3 § 3 mom. 7 punkten, 4 mom. samt 5 mom. 12 punkten, 3 a § 2—5 mom., 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c § 1 och 2 mom., 5 § 2 mom. och 14 §, 11 kap., 13 kap. 4 §, 14 kap. 3 §, 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom., 14 b kap. 5 och 6 §, 15 kap. 13 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, 6, 6 a, 6 b och 7 §, 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004. Lagen tillämpas första gången på tillsynen över bokslut för räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2004 eller därefter.

Genom denna lag upphävs förordningen den 24 mars 1995 om poster som skall hänföras till försäkringsbolags verksamhetskapital (462/1995) jämte ändringar samt i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter av den 23 december 1999, Dnr 60/02/1999, bestämmelsen om minimibeloppet av verksamhetskapitalet för ett livförsäkringsbolag i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklasserna 3 och 6 samt skadeförsäkringsklasserna 1 och 2, tilläggsförsäkringar som avses i livförsäkringsklass 1 c samt återförsäkringar.

Utän hinder av vad som bestäms i 11 kap. 7—11 § i denna lag kan ett försäkringsbolag

på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer tillämpa de bestämmelser i 11 kap. 2—6 § som gäller när denna lag träder i kraft fram till den 19 mars 2007. Därefter kan bolaget på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer tillämpa de bestämmelser i 11 kap. 2—6 § som gäller när denna lag träder i kraft fram till den 19 mars 2009, under förutsättning att bolaget har gett in en sådan plan som avses i 14 kap. 5 b § om åtgärder som bolaget ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

På försäkringsbolagets ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer används fram till den 19 mars 2007 i de begränsningar som anges i 11 kap. 4 § verksamhetskapitalet enligt 11 kap. 1 § i stället för minimibeloppet av verksamhetskapitalet. På försäkringsbolagets ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer används därefter fram till den 19 mars 2009 i de begränsningar som anges i 11 kap. 4 § verksamhetskapitalet enligt 11 kap. 1 § i stället för minimibeloppet av verksamhetskapitalet, under förutsättning att bolaget har gett in en sådan plan som avses i 14 kap. 5 b § om åtgärder som bolaget ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

Helsingfors den 19 maj 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

På ett skadeförsäkringsbolags ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer kan bolaget låta bli att uppfylla det krav som nämns i 11 kap. 6 § fram till den 19 mars 2007. Därefter kan skadeförsäkringsbolaget på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer låta bli att uppfylla kravet i 11 kap. 6 § fram till den 19 mars 2009, under förutsättning att bolaget har gett in en sådan plan som avses i 14 kap. 5 b § om åtgärder som bolaget ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

På ett livförsäkringsbolags ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer kan bolaget uppfylla det krav som nämns i 11 kap. 6 § fram till den 19 mars 2007 på så sätt att kravet endast gäller hälften av bolagets garantibelopp enligt 11 kap. 10 §. Därefter kan livförsäkringsbolaget på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer tillämpa det krav som nämns i 11 kap. 6 § fram till den 19 mars 2009 på så sätt att kravet endast gäller hälften av bolagets garantibelopp enligt 11 kap. 10 §, under förutsättning att bolaget har gett in en sådan plan som avses i 14 kap. 5 b § om åtgärder som bolaget ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 417

Lag**om ändring av lagen om försäkringsföreningar**

Given i Helsingfors den 19 maj 2004

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 1 kap. 1 § 4 mom. och 3 § 2 mom., 2 kap. 5 §, 10 a kap. 1—3 och 6 §, 11 kap. 3 § 1 mom. och 6 § 2 mom. samt 12 kap. 6 b §,

dessas lagrum sådana de lyder, 1 kap. 1 § 4 mom., 3 § 2 mom., 11 kap. 3 § 1 mom. och 6 § 2 mom. samt 12 kap. 6 b § i lag 340/2000, 2 kap. 5 § och 10 a kap. 6 § i lag 1207/1998, 10 a kap. 1 § i lag 81/1999, 10 a kap. 2 § i lag 483/1993 och i nämnda lagar 1207/1998 och 340/2000 samt 10 a kap. 3 § i nämnda lagar 483/1993 och 1207/1998, samt

fogas till 10 a kap. nya 2 a och 2 b § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Stora försäkringsföreningar enligt denna lag är föreningar vilkas årliga premieinkomst överstiger 5 000 000 euro eller vilka bedriver ansvarsförsäkring i annan form än som anknuten försäkring eller av vilkas premieinkomst minst hälften kommer från andra än föreningens medlemmar. Övriga försäkringsföreningar är små försäkringsföreningar enligt denna lag. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om när en stor försäkringsförening blir en liten försäkringsförening eller vice versa. Dessutom kan Försäkringsinspektionen meddela närmare föreskrifter om när en förening skall uppfylla

kraven på en stor förening efter att den har ändrats från en liten till en stor försäkringsförening.

3 §

Om en försäkringsförenings eget kapital på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak inte längre uppfyller kraven enligt 10 a kap. 2 a § 2 mom. eller 10 a kap. 4 § eller om en stor försäkringsförenings verksamhetskapital är mindre än garantibeloppet enligt 10 a kap. 3 § eller om tillgångarna i en förening som har trätt i likvidation eller försatts i konkurs inte räcker till för betalning av skulderna, skall delägarna i försäkringsföreningen utan dröjsmål påföras en tilläggsavgift. Tilläggsavgiften skall vara minst så stor som uppfyllandet av ovan

RP 161/2003
EkUB 6/2004
RSv 36/2004

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG (32002L0083); EGT nr L 345, 19.12.2002, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/13/EG (32002L0013); EGT nr L 077, 20.3.2002, s. 17

avsedda krav förutsätter. En försäkringstagar-delägare svarar för föreningens förbindelser till beloppet av högst ett års försäkringspremier.

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

5 §

En försäkringsförenings garantikapital och grundfond (*grundkapital*) skall sammanlagt uppgå till minst 42 000 euro. Grundkapitalet i en försäkringsförening som bildas skall inbetalas i pengar.

Om föreningens verksamhet omfattar personförsäkring eller dess verksamhetsområde omfattar flera än 25 kommuner, skall grundkapitalet uppgå till minst 84 000 euro.

För en garantiandel kan i föreningens stadgar bestämmas ett nominellt belopp. Om något nominellt belopp inte har bestämts, beräknas för garantiandelen ett bokföringsmässigt motvärde genom att garantikapitalet divideras med antalet garantiandelar. På det bokföringsmässiga motvärdet tillämpas bestämmelserna om nominellt belopp, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan de i euro angivna beloppen i denna paragraf ändras så att de motsvarar de ändringar som skett i den allmänna prisnivån.

10 a kap.

Verksamhetskapital

1 §

Med en försäkringsförenings verksamhetskapital avses det belopp med vilket föreningens tillgångar anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i 11 kap. 2—5 § lagen om försäkringsbolag bestäms om skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital.

Av en stor försäkringsförenings verksamhetskapital skall ett belopp som motsvarar det garantibelopp som anges i 3 § bestå av de poster som avses i 11 kap. 2 § 1 och 3—7

punkten lagen om försäkringsbolag, med avdrag för de poster som avses i 11 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag.

2 §

På stora försäkringsföreningar tillämpas vad som i 11 kap. 7 § 1—9 mom. och 14 § lagen om försäkringsbolag bestäms om skadeförsäkringsbolag.

En stor försäkringsförenings verksamhetskapital skall alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som anges i 3 § 2 mom.

2 a §

En liten försäkringsförenings verksamhetskapital skall uppgå till minst 84 000 euro ökat med 24 procent av medeltalet av premieinkomsterna enligt föreningens bokslut för de tre senaste räkenskapsperioderna.

En liten försäkringsförenings eget kapital skall utgöra minst hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp.

2 b §

Vid en tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer skall försäkringsföreningen till inspektionen överlämna en uträkning över att kraven som gäller verksamhetskapitalet har uppfyllts. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur denna uträkning skall göras.

3 §

En stor försäkringsförenings garantibelopp utgörs av en tredjedel av det i 2 § föreskrivna minimibeloppet av verksamhetskapitalet.

Minimigarantibeloppet är

1) 2 250 000 euro, om någon av de försäkrade riskerna hör till skadeförsäkringsklasserna 10—15 eller den mottagna återförsäkringens andel av föreningens totala premieinkomst eller totala ansvarsskuld överstiger tio procent,

2) 1 500 000 euro i övriga fall.

6 §

De i euro angivna beloppen i 3 § i detta kapitel kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet justeras enligt förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor (Eurostat). Det juste-

rade beloppet kan avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

Det i euro angivna beloppet i 2 a § kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ändras så att det motsvarar de ändringar som skett i den allmänna prisnivån. Det justerade beloppet kan avrundas uppåt till närmaste hela 1 000 euro.

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar

3 §

En liten försäkringsförening vars i 10 a kap. 2 a § 2 mom. nämnda egna kapital är mindre än det dubbla minimibeloppet av detta egna kapital, skall årligen öka reservfonden med minst tio procent av den vinst som rörelsen har avkastat.

6 §

Föreningsstämman kan dock genom ett beslut, som har biträttts av delägare med minst två tredjedelar av de vid stämman avgivna rösterna, av vinsten till något allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp som i förhållande till det i 10 a kap. 2 a § 2 mom. eller 10 a kap. 4 § angivna egna kapital inte är av nämnvärd betydelse.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

6 b §

En stor försäkringsförening vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet enligt 10 a kap. 2 § och en liten försäkringsförening vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet enligt 10 a kap. 2 a § skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning för föreningen.

En stor försäkringsförening vars verksamhetskapital är mindre än garantibeloppet enligt 10 a kap. 3 §, eller en försäkringsförening vars eget kapital inte uppfyller minimikraven i 10 a kap. 2 a § 2 mom. eller

10 a kap. 4 § skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för kortfristig finansiering.

Om Försäkringsinspektionen annars anser att en försäkringsförenings försäkringstagares eller försäkrades förmåner hotas, kan inspektionen kräva att försäkringsföreningen till inspektionen för godkännande överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning för föreningen.

Som en del av den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 1 och 3 mom. kan Försäkringsinspektionen höja kravet i fråga om minimibeloppet av en försäkringsförenings verksamhetskapital för att säkerställa att föreningen i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskapitalet.

Försäkringsinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 11 kap. 2 § lagen om försäkringsbolag nedskrivs i den uträkning som avses i 10 a kap. 2 b §, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Försäkringsinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en förening att hänföra de poster som avses i 11 kap. 2 § 6 och 8 punkten lagen om försäkringsbolag till föreningens verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf skall innehålla.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004. Denna lag tillämpas första gången på tillsynen över bokslut för räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2004 eller därefter.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 12 mars 1999 om poster som skall hänföras till försäkringsförenings verksamhetskapital (314/1999) jämte ändringar.

Om en förening är en liten försäkringsförening enligt 1 kap. 1 § 4 mom. i den lag som gäller när denna lag träder i kraft skall det, utan hinder av vad som bestäms i 10 a kap. i denna lag, på föreningens ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer inte

ställas krav på verksamhetskapalet och i fråga om föreningens eget kapital kan föreningen tillämpa 2 kap. 5 § 3 mom. som gäller vid denna lags ikraftträdande fram till den 19 mars 2007. Därefter skall på föreningens ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer inte ställas krav på föreningens verksamhetskapalet och föreningen kan tillämpa 2 kap. 5 § 3 mom. som gäller vid denna lags ikraftträdande fram till den 19 mars 2009, under förutsättning att föreningen har gett in en sådan plan som avses i 12 kap. 6 b § om åtgärder som föreningen ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

Om en förening är en stor försäkringsförening enligt 1 kap. 1 § 4 mom. i den lag som gäller när denna lag träder i kraft kan föreningen, utan hinder av vad som bestäms i 10 a kap. i denna lag, på föreningens ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer tillämpa de bestämmelser i 10 a kap. 2—4 § som gäller vid denna lags ikraftträdande fram till den 19 mars 2007. Därefter kan föreningen på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer tillämpa de bestämmelser i 10 a kap. 2—4 § som gäller när denna lag träder i kraft fram till den 19 mars 2009, under förutsättning att föreningen har gett in en sådan plan som avses i 12 kap. 6 b § om åtgärder som föreningen ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

På försäkringsföreningens ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer används fram till den 19 mars 2007 i de begränsningar som anges i 11 kap. 4 § lagen om försäkringsbolag verksamhetskapalet enligt 11 kap. 1 § lagen om försäkringsbolag i stället för minimibeloppet av verksamhetskapalet. På försäkringsföreningens ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer används därefter fram till den 19 mars 2009 i de begränsningar som anges i 11 kap. 4 § lagen om försäkringsbolag verksamhetskapalet enligt 11 kap. 1 § lagen om försäkringsbolag i stället för minimibeloppet av verksamhetskapalet, under förutsättning att föreningen har gett in en sådan plan som avses i 12 kap. 6 b § om åtgärder som föreningen ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

På ansökan av en stor försäkringsförening och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer kan föreningen låta bli att uppfylla det krav som nämns i 10 a kap. 1 § 2 mom. fram till den 19 mars 2007. Därefter kan föreningen på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer låta bli att uppfylla kravet i 10 a kap. 1 § 2 mom. fram till den 19 mars 2009, under förutsättning att föreningen har gett in en sådan plan som avses i 12 kap. 6 b § om åtgärder som bolaget ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

Helsingfors den 19 maj 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 418

L a g

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

Given i Helsingfors den 19 maj 2004

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 28 § 1 mom.,
 30 § 2 och 3 mom. samt 46 §,
 av dessa lagrum 28 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1206/1998 och 46 § sådan den lyder
 i lag 359/2002, samt
 fogas till lagen en ny 30 a § som följer:

28 §

Representationens grundkapital

Ett försäkringsbolag från tredje land skall för den direkta försäkringsrörelse som bolaget driver i Finland alltid här ha tillgångar som uppgår till minst

- 1) 3 000 000 euro för livförsäkringsrörelse och försäkringsrörelse som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—16, samt
- 2) 2 000 000 euro för annan försäkringsrörelse.

kap. 8 § lagen om försäkringsbolag. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 8 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

Verksamhetskapitalets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsrörelse som ett livförsäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 9 § lagen om försäkringsbolag och garantibeloppet enligt 11 kap. 10 § lagen om försäkringsbolag. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 10 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

30 §

Representationens verksamhetskapital

Verksamhetskapitalets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsrörelse som ett skadeförsäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 7 § lagen om försäkringsbolag (1062/1979) och garantibeloppet enligt 11

30 a §

Överlämnandet av beräkning som avser verksamhetskapitalet till Försäkringsinspektionen

Vid en tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer skall ett försäkringsbolag från tredje land till inspektionen överlämna en uträkning över att kraven som gäller verksamhetskapitalet har uppfyllts. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur denna uträkning skall göras.

RP 161/2003
 EkUB 6/2004
 RSv 36/2004

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG (32002L0083); EGT nr L 345, 19.12.2002, s. 1
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/13/EG (32002L0013); EGT nr L 077, 20.3.2002, s. 17

46 §

Saneringsplan och finansieringsplan

Om verksamhetskapalet för en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland understiger minimibeloppet av verksamhetskapalet enligt 30 § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning för representationen.

Om verksamhetskapalet för en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland underskrider garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan avseende kortfristig finansiering för representationen.

Om Försäkringsinspektionen annars anser att försäkringstagarnas eller de försäkrades förmåner är hotade hos en representation i Finland i ett försäkringsbolag från tredje land, kan inspektionen kräva att representationen till inspektionen för godkännande överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning för representationen.

Som en del av den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 1 och 3 mom. kan Försäkringsinspektionen höja kravet i fråga om minimibeloppet av verksamhetskapalet för en representation för ett försäkringsbolag från tredje land för att säkerställa att representationen i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskapalet.

Försäkringsinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapalet ingående poster som avses i 11 kap. 2 § lagen om försäkringsbolag nedskrivs i den uträkning som avses i 30 a §, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Försäkringsinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en representation som ett försäkringsbolag från tredje land har i Finland att hänföra de poster som

avses i 11 kap. 2 § 6 och 8 punkten lagen om försäkringsbolag till representationens verksamhetskapalet.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf skall innehålla.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004. Lagen tillämpas första gången på tillsynen över bokslut för räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2004 eller därefter.

Utän hinder av vad som bestäms i 30 § kan ett utländskt försäkringsbolags representation i Finland på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer tillämpa de bestämmelser i 11 kap. 2—6 § lagen om försäkringsbolag som gäller när denna lag träder i kraft fram till den 19 mars 2007. Därefter kan bolagets representation i Finland på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer tillämpa de bestämmelser i 11 kap. 2—6 § lagen om försäkringsbolag som gäller när denna lag träder i kraft fram till den 19 mars 2009, under förutsättning att representationen har gett in en sådan plan som avses i 46 § om åtgärder som representationen ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

På ansökan av det utländska försäkringsbolagets representation i Finland och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer används fram till den 19 mars 2007 i de begränsningar som anges i 11 kap. 4 § lagen om försäkringsbolag verksamhetskapalet enligt 11 kap. 1 § lagen om försäkringsbolag i stället för minimibeloppet av verksamhetskapalet. På representationens ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer används därefter fram till den 19 mars 2009 i de begränsningar som anges i 11 kap. 4 § lagen om försäkringsbolag verksamhetskapalet enligt 11 kap. 1 § lagen om försäkringsbolag i stället för minimibeloppet av verksamhetskapalet, under förutsättning att representationen har gett in en sådan plan som avses i 46 § om åtgärder som representationen ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

På ansökan av ett utländskt skadeförsäkringsbolags representation i Finland och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer kan representationen låta bli att uppfylla det krav som nämns i 11 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag fram till den 19 mars 2007. Därefter kan representationen på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer låta bli att uppfylla kravet i 11 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag fram till den 19 mars 2009, under förutsättning att representationen har gett in en sådan plan som avses i 46 § om åtgärder som representationen ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

På ansökan av ett utländskt livförsäkringsbolags representation i Finland och med

Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer kan representationen uppfylla det krav som nämns i 11 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag fram till den 19 mars 2007 på så sätt att kravet endast gäller hälften av representationens garantibelopp enligt 6 kap. 30 §. Därefter kan representationen på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer tillämpa det krav som nämns i 11 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag fram till den 19 mars 2009 på så sätt att kravet endast gäller hälften av representationens garantibelopp enligt 6 kap. 30 §, under förutsättning att representationen har gett in en sådan plan som avses i 7 kap. 46 § om åtgärder som representationen ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

Helsingfors den 19 maj 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 419

L a g**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

Given i Helsingfors den 19 maj 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom.,
 16 och 17 § samt 33 b § 2 mom.,
 dessa lagrum sådana de lyder, 1 § 3 mom. i lag 419/2003, 16 § och 33 b § 2 mom. i lag
 83/1999 och 17 § delvis ändrad i lag 640/1997, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Lagens tillämpningsområde

— — — — —
 På arbetspensionsförsäkringsbolag tilläm-
 pas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap.
 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3
 punkten och 5 § 1 och 5 mom., 2 a kap., 3

kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap.
 1 a § 1 och 2 mom., 2 §, 3 § 2—4 mom.,
 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a,
 3 b, 4 d och 7 §, 11 kap. 1 och 6—14 §, 12
 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14
 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 5 b, 6 och 7 §,
 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 15 kap. 25 §
 3 mom., 26 och 27 § och 34 § 2 mom., 16
 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt
 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. samt
 18 kap. 9 § 2 mom. lagen om försäkrings-
 bolag.

RP 161/2003
 EkUB 6/2004
 RSV 36/2004

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG (32002L0083); EGT nr L 345, 19.12.2002, s. 1
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/13/EG (32002L0013); EGT nr L 077, 20.2.2002, s. 17

16 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital

Med ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital avses det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar skall anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, enligt vad som bestäms i 11 kap. 2—5 § lagen om försäkringsbolag. Det i 14 § 2 mom. avsedda ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret räknas härvid till arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital och avdras från bolagets ansvarsskuld.

17 §

Solvensgräns och verksamhetskapitalets minimibelopp

Minimibeloppet av ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital är två tredjedelar av solvensgränsen, dock minst två procent av försäkringsbolagets ansvarsskuld för försäkring enligt lagen om pension för arbetstagare. Solvensgränsen fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkningen av solvensgränsen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags garantibelopp är hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 1 mom. Det belopp av verksamhetskapitalet som motsvarar garantibeloppet skall bestå av poster som avses i 11 kap. 2 § 1 och 3—5 punkten lagen om försäkringsbolag och ofördelat tilläggsförsäkringsansvar som avses i 14 § 2 mom. i denna lag, med avdrag för de poster som avses i 11 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags eget kapital skall motsvara minst två procent av garantibeloppet enligt 2 mom. På de villkor som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer skall vid tillämpningen av denna paragraf kapitallån enligt 1 kap. 4 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag jämföras med eget kapital.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan bestämmas att masskuldebrev och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument värderas med avvikelse från deras gängse värde när de ingår i ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital.

33 b §

Tillämpning av bestämmelserna på Försäkringsinspektionen

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 6 § 3 mom., 14 § 2 mom., 15 § 2 mom., 17 § 3 och 4 mom., 18 § 4 mom., 19 § 2 mom., 21 § 2 mom., 23 § 2 mom., 25 § 1 mom. och 27 § 5 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004. Lagen tillämpas första gången på tillsynen över bokslut för räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2004 eller därefter.

På ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer används fram till den 19 mars 2007 i de begränsningar som anges i 11 kap. 4 § lagen om försäkringsbolag verksamhetskapitalet enligt 7 kap. 16 § i denna lag i stället för minimibeloppet av verksamhetskapitalet. På arbetspensionsförsäkringsbolagets ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer används därefter fram till den 19 mars 2009 i de begränsningar som anges i 11 kap. 4 § lagen om försäkringsbolag verksamhetskapitalet enligt 7 kap. 16 § i stället för minimibeloppet av verksamhetskapitalet, under förutsättning att bolaget har gett in en sådan plan som avses i 14 kap. 5 b § lagen om försäkringsbolag om åtgärder som bolaget ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

På ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer kan bolaget låta bli att uppfylla det krav som nämns i 7 kap. 17 § 2 mom. i denna

lag fram till den 19 mars 2007. Därefter kan arbetspensionsförsäkringsbolaget på ansökan och med Försäkringsinspektionens samtycke och på villkor som inspektionen bestämmer låta bli att uppfylla kravet i 7 kap. 17 § 2 mom. i denna lag fram till den 19 mars 2009,

under förutsättning att bolaget har gett in en sådan plan som avses i 14 kap. 5 b § lagen om försäkringsbolag om åtgärder som bolaget ämnar vidta för att åstadkomma en situation som överensstämmer med denna lag.

Helsingfors den 19 maj 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 420

Republikens presidents förordning
om gränsbevakningsväsendets uppgifter i landskapet Åland

Given i Helsingfors den 19 maj 2004

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av justitieministern föreskrivs med stöd av 32 § i självstyrelselagen för Åland av den 16 augusti 1991 (1144/1991), sådan denna paragraf lyder delvis ändrad i lag 1556/1994, och med samtycke av Ålands landskapsstyrelse:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs, med beaktande av bestämmelserna i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) och i lagen om gränsbevakningsväsendet (320/1999), om gränsbevakningsväsendets uppgifter och behörighet i landskapet Åland samt om handräckning som landskapets myndigheter ger gränsbevakningsväsendet.

2 §

Allmän avgränsning av gränsbevakningsväsendets uppgifter

Vid sidan av sina riksomfattande uppgifter kan gränsbevakningsväsendet i landskapet Åland utföra endast sådana till landskapets lagstiftningsbehörighet hörande uppgifter som också annars enligt rikslagstiftningen ankommer på gränsbevakningsväsendet.

3 §

Övervakningsuppgifter

Gränsbevakningsväsendet kan, i enlighet med vad landskapsmyndigheterna och gränsbevakningsväsendet närmare överenskommer, övervaka väg- och sjötrafiken samt fiske, jakt, förhindrande av vattnens förorening förorsakad av fartyg samt havsskydd.

4 §

Polisuppgifter

På polisens begäran kan gränsbevakningsväsendet i enstaka fall sköta sådana i polislagen för landskapet Åland (Ålands författningssamling 49/2000) avsedda brådskande polisuppgifter för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet som polisen inte utan dröjsmål kan sköta.

Om en enskild tjänsteuppgift som skall skötas av polisen förutsätter användning av sådan utrustning, sådana personalresurser eller sådan särskild sakkunskap som gränsbevakningsväsendet har och som polisen annars inte har tillgång till, skall gränsbevakningsväsendet bistå polisen vid skötseln av tjänsteuppgiften.

5 §

Räddnings- och biståndsuppgifter

Gränsbevakningsväsendet deltar i räddningsverksamheten genom att tillhandahålla nödvändig utrustning, personalresurser och särskilda sakkunnigtjänster, om detta är nödvändigt med hänsyn till en olyckas omfattning eller speciella natur.

Gränsbevakningsväsendet kan utföra sådana uppgifter som behövs för att leta efter och bistå någon som har gått vilse i terrängen eller som där annars är i behov av akut hjälp.

Gränsbevakningsväsendet kan med sina fartyg, luftfartyg och andra specialfordon sköta brådskande sjuktransporter, vilka de myndigheter som i övrigt sköter sjuktransporter eller näringsidkare som tillhandahåller sjuktransportservice inte kan sköta på grund av brist på fartyg, luftfartyg eller övriga specialfordon.

Landskapets myndigheter skall inom ramen för sin behörighet delta i sjöräddningstjänsten.

6 §

Handräckning

Angående gränsbevakningsväsendets skyldighet att lämna landskapets myndigheter handräckning gäller vad som sägs i 31 § i självstyrelselagen för Åland samt 57 § i lagen om gränsbevakningsväsendet.

Landskapets myndigheter skall inom ramen för sin behörighet ge gränsbevakningsväsendet sådan handräckning som behövs för att utföra gränsbevakningsuppdrag.

Helsingfors den 19 maj 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

7 §

Gränsbevakningsmännens befogenheter

En gränsbevakningsman har vid skötseln av en uppgift som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet, med undantag av vad som sägs i 2 mom., samma befogenheter som en behörig tjänsteman vid vederbörande landskapsmyndighet.

Vid utförande av polisuppgifter har en gränsbevakningsman de befogenheter som enligt 2 kap. i polislagen för landskapet Åland tillkommer en polisman, om inte något annat har angetts i den begäran som polisen har framställt med stöd av 27 § 3 mom. eller 46 § i polislagen för landskapet Åland.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2004.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 421

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om vaccinationer samt om screening av smittsamma sjukdomar under graviditet**

Utfärdad i Helsingfors den 6 maj 2004

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § lagen den 25 juli 1986 om smittsamma sjukdomar (583/1986), sådant detta lagrum lyder i lag 935/2003:

1 kap.

Vaccinationer

1 §

De vaccin som används i det allmänna vaccinationsprogrammet och de vaccinationer som ges för att skydda befolkningen mot smittsamma sjukdomar räknas upp i bilagan.

2 §

Persongrupper för vilka influensa utgör ett väsentligt hot mot hälsan vaccineras årligen mot influensa innan en epidemiperiod börjar. Folkhälsoinstitutet skall årligen bestämma vilket vaccin som används och indikationerna för vaccination.

Personer som på grund av sina levnadsförhållanden löper ökad risk att få hepatit A-eller hepatit B-infektion, skall vaccineras mot hepatit enligt Folkhälsoinstitutets indikationer för vaccination.

Vaccinationerna räknas upp i bilagan.

3 §

De vaccinationer som har utförts skall antecknas i journalhandlingar antingen på en uppföljningsblankett för vaccinationer eller på motsvarande ställe i ett elektroniskt datasystem. På blanketten eller i datasystemet antecknas vaccinationsdatum, vaccinetns namn, satsnummer, injektionsställe, vaccina-

tionssätt och vaccinator. Anteckning om vaccination av barn görs också på det hälsokort som ges till föräldrarna. Vaccinationer av vuxna antecknas i ett personligt hälsokort.

4 §

Folkhälsoinstitutet skall kontrollera omfattningen av vaccinationerna.

5 §

Yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården skall till Folkhälsoinstitutet anmäla allvarliga eller oväntade biverkningar av vaccinationer på en blankett som är avsedd för ändamålet. I brådskande fall kan anmälan också göras per telefon. Även icke-allvarliga biverkningar av vaccinationer kan anmälas till Folkhälsoinstitutet.

2 kap.

Screening av smittsamma sjukdomar under graviditet

6 §

I samband med hälsokontrollen av en gravid kvinna tas med hennes samtycke ett blodprov för att förebygga smittsamma sjukdomar hos det nyfödda barnet.

Blodprovet undersöks för tidigt konstaterande av syfilis och hiv-infektion samt för konstaterande av om kvinnan är bärare av hepatit B-virus.

3 kap.

Ikraftträdande

7 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets anvisningar av den 18 oktober 2002 om anordnande av allmänna

frivilliga vaccinationer nr 2002:1 samt punkt 4 i social- och hälsovårdsministeriets anvisningar av den 17 juni 1993 om anordnande av allmänna frivilliga hälsokontroller nr 1993:26 jämte ändringar.

Vaccinationer som har inletts före den 1 januari 2005 i enlighet med det vaccinationsprogram som tillämpas då denna förordning träder i kraft fortsätter med individuell tillämpning av det vaccinationsprogram som avses i 1 §.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 6 maj 2004

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Medicinalråd Merja Saarinen

BILAGA**Vaccin som skall användas i det allmänna vaccinationsprogrammet**

<i>Förkortning</i>	<i>Vaccin</i>
BCG	tuberkulosvaccin (Bacillus Calmette-Guerin)
DTaP-IPV-Hib	difteri- (diphtheria=D), stelkramps- (tetanus=T), acellulärt kikhostvaccin (acellular pertussis=aP), polio- (IPV) och Haemophilus influenzae typ b-vaccin (Hib)
DTaP-IPV	difteri- (D), stelkramps- (T), acellulärt kikhostvaccin (aP) och poliovaccin (IPV)
 dtap	difteri- (d), stelkramps- (t) och acellulärt kikhostvaccin (ap)
DT	difteri- (D) och stelkrampsvaccin (T)
dT	difteri- (d) och stelkrampsvaccin (T)
Hib	Haemophilus influenzae typ b-vaccin (Hib)
IPV	poliovaccin som innehåller inaktiverat virus av typ 1, 2 och 3
MPR	vaccin mot mässling (morbilli=M), påssjuka (parotitis=P) och röda hund (rubella=R)
HAV	hepatit A-vaccin
HBV	hepatit B-vaccin
HAV -HBV	hepatit A- och hepatit B-vaccin
Influensa	influensavaccin

Anteckningar som beskriver vaccinets antigenmängd

D, T, P	högre antigenmängd
d, t, p	lägre antigenmängd

Vaccination av barn och unga

<i>Vaccin</i>	<i>Ålder då vaccination rekommenderas</i>
BCG	< 1 vecka
DTaP-IPV-Hib	3 mån.
DTaP-IPV-Hib	5 mån.
DTaP-IPV-Hib	12 mån.
MPR I	14-18 mån.
DTaP-IPV	4 år
MPR II	6 år
dtap	14-15 år

Om vaccinationsprogrammet inte har förverkligats enligt rekommenderad tidtabell, kompletteras vaccinationsskyddet i fråga om uteblivna vaccinationsdoser genom en individuell tillämpning av programmet.

I stället för DTaP-IPV-Hib och DTaP-IPV-kombinationsvaccin kan man också använda separata vaccin eller andra kombinationsvaccin, om det är medicinskt motiverat eller om dessa kombinationsvaccin inte finns att tillgå.

Vaccination av vuxna

Varje vuxen borde åtminstone ha ett skydd som består av tre stelkramps-, difteri- och polio-vaccinationer. Dessutom borde varje vuxen ha ett skydd som består av antingen två MPR-vaccinationsdoser mot mässling, röda hund och påssjuka eller av att den vuxna har haft nämnda sjukdomar. Om det konstateras att vaccinationsskyddet hos en vuxen är bristfälligt i fråga om dessa vaccinationer, skall det kompletteras. Därefter fortsätter vaccinationerna på följande sätt.

dT	revaccination är nödvändig med 10 års intervall
IPV (Polio)	revaccination endast i särskilda fall i enlighet med Folkhälsoinstitutets indikationer för vaccination

Vaccinationer enligt förordningens 2 §

Följande vaccinationer ges i enlighet med de indikationer för vaccination som fastställs av Folkhälsoinstitutet:

<i>Vaccin</i>	<i>Ålder vid vilken vaccin kan ges</i>
HBV	0 dygn
HAV	12 mån.
HAV-HBV	12 mån.
Influensa	6 mån.